

som jeg yttrede, vanskeligt kunde undgaaes, saa kan man dog ikke paa nogen Maade finde Noget deri, som passende kunde betegnes som „Flokker.“ Jeg skulde næsten ønske, at den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus Amt heller havde fulgt den samme Vej som den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds (Grundvig), nemlig aldeles ikke at læse Rottberne, skøndt det unøgteligt med Hensyn til en begrundet Dom om Lovforslaget er en meget farlig Vej at betrede. Jeg skal endnu tilføje et Par Ord med Hensyn til en Dyring, der et Par Gange er fremhævet som tidligere udtalt af mig, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgfreds, nemlig, at jeg betragtede disse Lovforslag som en Arv fra mine Forgængere. Men han har i den Anledning gjort mig opmærksom paa, at jeg ved at overtage „Arven“ og saa havde overtaget en Gjæld og Forpligtelse, hvorfra jeg ikke kunde slippe. Jeg maa hertil bemærke, at det vilde være en stor Misforstaaelse af mine tidligere Dyringer, hvis man deri vilde lægge, at jeg var bange for at overtage Forpligtelsen for, at disse Love bleve fremmede; det var tværtimod en modsat Følelse, der bragte mig til at komme frem med de nævnte Dyringer, nemlig Erkendelsen af, at jeg ikke burde tilegne mig Noget af mine Forgængeres Fortjeneste af denne Sag, deres Fortjeneste af, at have modnet den Sag til Afgjørelse, som har henstaaet uafgjort i saa mange Aar og afstedkommet megen Ulempe baade for Personalet og Undervisningen, deres Fortjeneste af at have anstillet meget dybtgaaende Undersøgelser i denne Henseende og derved gjort det muligt, at Sagen

nu og saa hurtigt kan fremmes! Dette antager jeg for meget store Fortjenester af mine Forgængere, og mine Dyringer gif derfor ud paa, at jeg ikke vilde tilegne mig den Fortjeneste, der alene tilkommer dem.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har Ordet for en kort Bemærkning.

Winther: Den megen Forargelse, man har taget af det Ord, som jeg var saa uheldig at bruge, gør mig ondt; jeg sigtede til nogle Talemaader, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 6te Valgfreds (Steen) fremhævede som dem, der ikke sagde Noget, og som dog saae ud, som om de sagde Noget. Jeg kan forøvrigt aldeles ikke forstaae, hvorfor jeg skulde være i en Selvmodsigelse, forsaavidt jeg havde betegnet nogle saadanne Talemaader paa den Maade, jeg gjorde, og dog havde fundet, at dette Lovforslag havde et retfærdigt Formaal; thi man kan jo finde Perler paa et vist Sted, hvor man mindst skulde vente det, og saaledes kan man ogsaa finde dem her, uden at jeg dog vil sige, at Lovforslaget i sin Heelhed kunde sammenlignes med et saadant Sted. Jeg kan ikke tjene den ærede Kultusminister i at lade være at læse de Motiver, han forelægger os med sine Lovforslag, thi jeg antager det for min Pligt at læse dem, og, om jeg end ikke opfatter dem saaledes, som han vil have det, saa haaber jeg dog, at han har saa megen Humanitet, at han vil tillade dem, der ere mindre begavede end han, hvortil jeg meget gjerne skal høre regne mig, at opfatte Sagerne saaledes, som de kunne.